

*Povești
de
Crăciun*

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

FRAȚII GRIMM

SELMA LAGERLÖF

LEV TOLSTOI

MARK TWAIN

Povești de Crăciun

Ilustrații de
MARINA PLANTUS

Traducere de
IRINA NEGREA

CORINT JUNIOR

Redactare: MARIANA BĂDESCU
Design și machetare computerizată: ANDREEA APOSTOL

Designul copertei: ANDREEA APOSTOL
Ilustrația copertei: MARINA PLANTUS

Toate drepturile asupra acestei ediții
sunt rezervate Editurii CORINT JUNIOR,
imprint al GRUPULUI EDITORIAL CORINT.

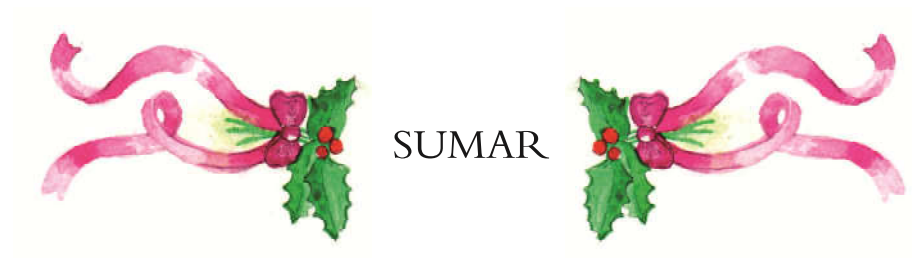
București, 2012

ISBN: 978-973-128-438-5

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Povești de Crăciun / Hans Christian Andersen, Frații Grimm,
Selma Lagerlöf, ... ; trad.: Irina Negrea. – București:
Corint Junior, 2012
ISBN 978-973-128-438-5

I. Andersen, Hans Christian
II. Grimm, Frații
III. Lagerlöf, Selma
IV. Negrea, Irina (trad.)

82-93-34=135.1

SUMAR

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

Poștalionul cu doisprezece pasageri7

FRAȚII GRIMM

Spiridușii și pantofarul21

SELMA LAGERLÖF

Sfânta Noapte de Crăciun33

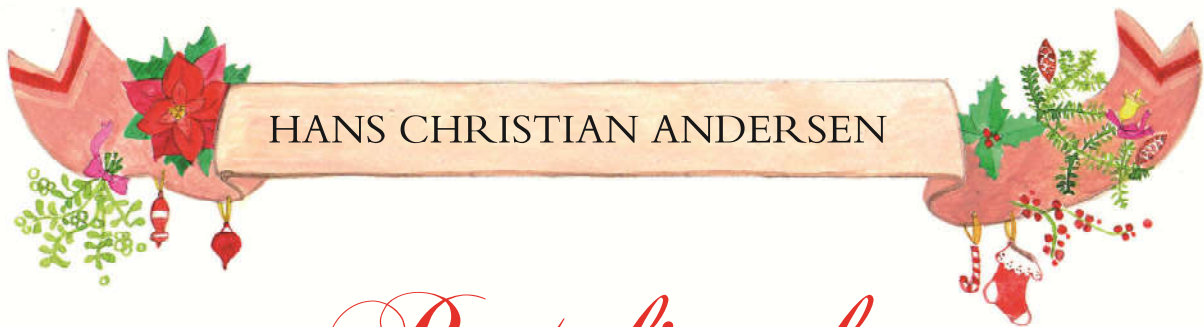
LEV TOLSTOI

Moș Panov și minunile Crăciunului47

MARK TWAIN

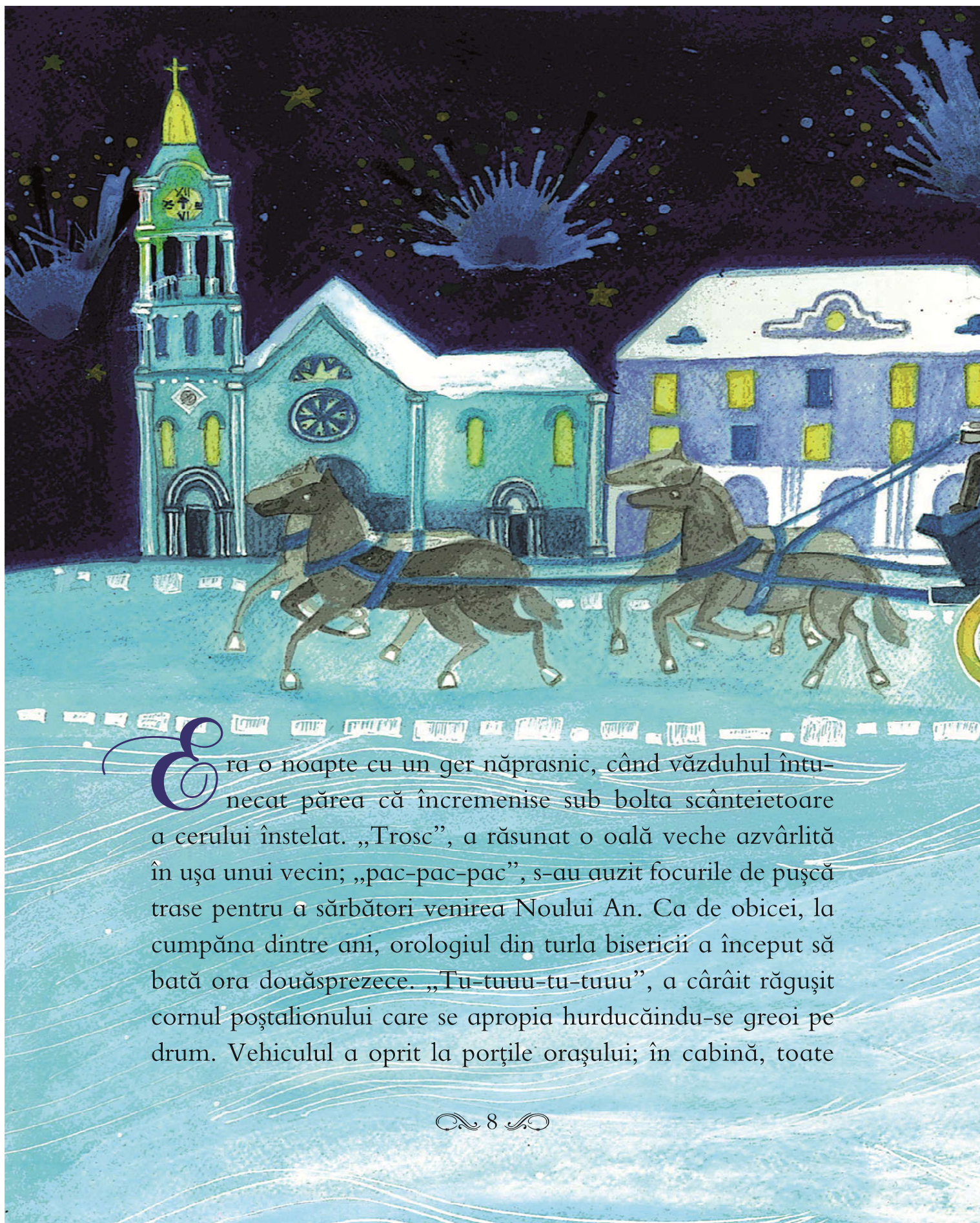
Scrisoare de la Moș Crăciun59

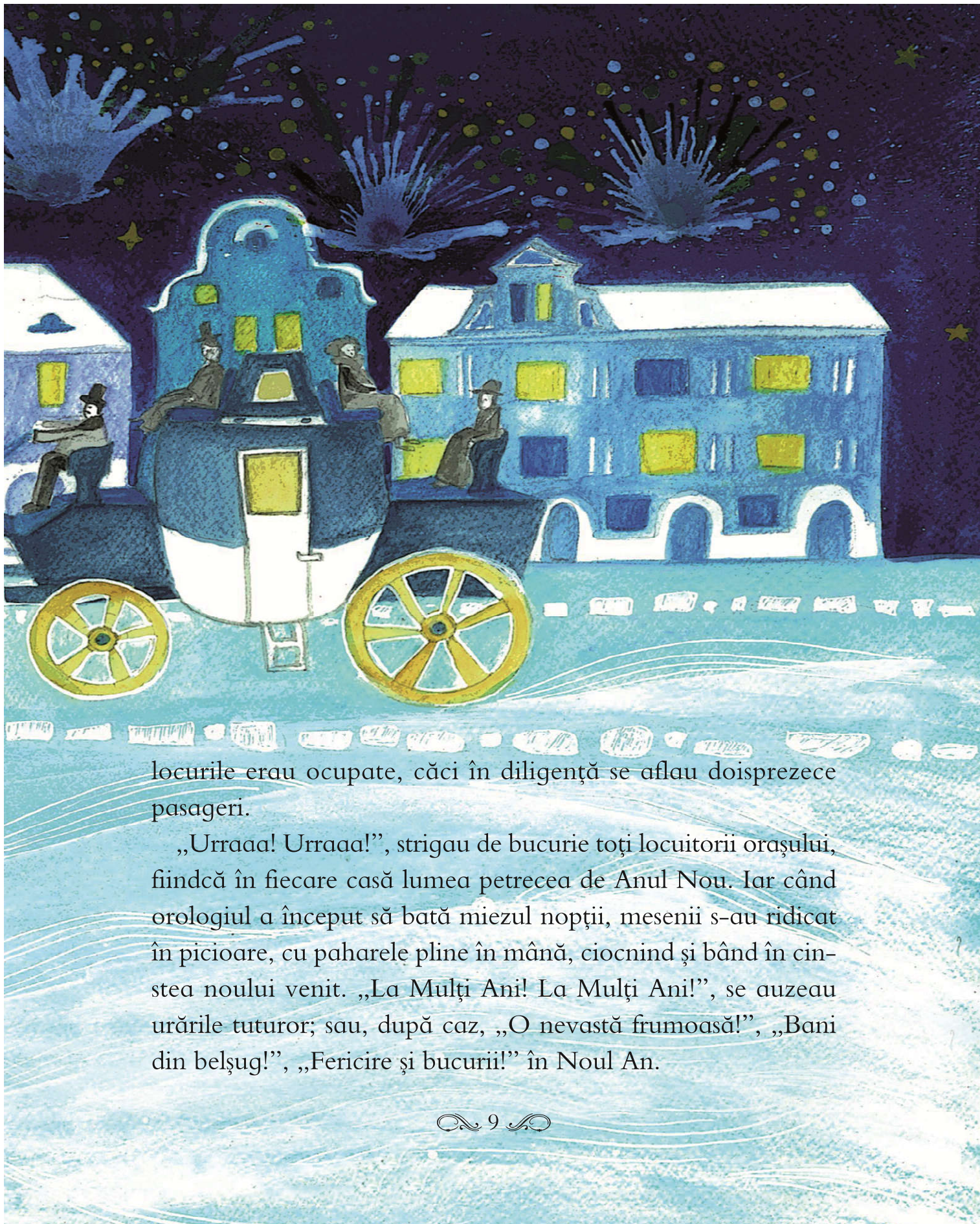

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

*Postalionul
cu doisprezece pasageri*

Era o noapte cu un ger năprasnic, când văzduhul întunecat părea că încremenise sub bolta scânteietoare a cerului înstelat. „Tros”, a răsunat o oală veche azvârlită în ușa unui vecin; „pac-pac-pac”, s-au auzit focurile de pușcă trase pentru a sărbători venirea Noului An. Ca de obicei, la cumpăna dintre ani, orologiul din turla bisericii a început să bată ora douăsprezece. „Tu-tuu-tu-tuu”, a cârâit răgușit cornul poștalionului care se apropia hurducându-se greoi pe drum. Vehiculul a oprit la porțile orașului; în cabină, toate

locurile erau ocupate, căci în diligență se aflau doisprezece pasageri.

„Urreea! Urreea!”, strigau de bucurie toți locuitorii orașului, fiindcă în fiecare casă lumea petrecea de Anul Nou. Iar când orologiul a început să bată miezul nopții, mesenii s-au ridicat în picioare, cu paharele pline în mână, ciocnind și bând în cinstea noului venit. „La Mulți Ani! La Mulți Ani!”, se auzeau urările tuturor; sau, după caz, „O nevastă frumoasă!”, „Bani din belșug!”, „Fericire și bucurii!” în Noul An.

În timp ce înăuntrul zidurilor lumea sărbătorea cu urări, băutură și bucate alese intrarea într-un nou an, în fața porților orașului poștalionul cu cei doisprezece străini își aștepta rândul. Dar cine erau acești străini? Fiecare avea cu sine pașaportul și bagajul; ba aduseseră chiar și cadouri pentru mine, și pentru tine, și pentru toți oamenii din oraș. „Cine sunt ei? Ce vor? Și ce-au adus cu ei?”

— Bună dimineața, au strigat aceștia spre străjerul de la porțile orașului.

— Bună dimineața, le-a răspuns străjerul, fiindcă trecuse deja de miezul nopții. Numele și profesia? l-a întrebat apoi străjerul pe primul pasager care a coborât din trăsură.

— Citește și singur în pașaport, a ripostat acesta. Se vede bine că *eu* sunt, a zis el, fălindu-se cu cojocul lui din blană de urs și cu cizmele îmblănite. Eu sunt omul de care multe persoane își leagă speranțele. Vino mâine la mine și îți voi da un cadou de Anul Nou. Arunc cu gologani și păraluțe printre oameni; dau baluri somptuoase, nu mai puțin de treizeci și unu în total, e cel mai mare număr pe care mi-l pot permite. Corăbiile mele rămân adesea înghețate în porturi, dar în birourile mele este cald și plăcut. Numele meu este IANUARIE. Sunt un negustor și, în general, îmi aduc socotelile cu mine.

Pe urmă, a coborât al doilea pasager. Părea un tip vesel. Era director de teatru, organizator de baluri mascate și de tot felul de distracții posibile. Bagajul lui consta dintr-un imens butoi.